

...

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.198/2021/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. január 12. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. június 9. napján kihirdetett 1.B.153/2021/16-I. számú ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott letartóztatásának zárónapja 2021. június 9.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék a terhelt beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadását követően – az előkészítő ülésen – 2021. június 9. napján kihirdetett 1.B.153/2021/16-I. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], valamint testi sértés büntette kísérletében [Btk. 164. § (1), (3) bekezdés]; s ezért őt, halmazati büntetésül, 3 év – börtön fokozatú – szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, valamint döntött az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen – melyet a vádlott és védője tudomásul vett – az ügyészség jelentett be a vádlott terhére fellebbezést, súlyosítás, a beismerés esetére indítványozott mértékig a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében.

[3] Az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában azt hangsúlyozta, hogy különösen azon kiemelkedő nyomatékú körülményre, hogy a cselekményeket közeli hozzátartozója sérelmére követte el, a halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés nem szolgálja a büntetési célok érvényre juttatását.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.374/2021/12. számú átiratában, az ügyészi fellebbezést fenntartva, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítására, a bűnügyi költség összegének pontosítására, egyebekben pedig – a személyi körülmények kiegészítését követően – az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] Az átirat kitért arra, hogy a törvényszék alapvetően a perrendi szabályokkal összhangban folytatta le a tárgyalást, indokolt volt a jogerőre nem emelkedett büntető végzéssel érintett ügy egyesítése és e hivatkozott végzés hatályon kívül helyezése. A vádlott a bűnösségét (az egyesített ügyben is) elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, s azt a törvényszék a Be. 504. § (3) bekezdésében írtakkal összhangban fogadta el. A beismerés elfogadásából kifolyólag a történeti tényállás a váddal egyező, azonban a 3. oldal 3. bekezdésében a gyógytartam tekintetében elírást észlelt, mert az helyesen nem 46 hét, hanem 4-6 hét.

[6] Emellett az elsőfokú ítélet személyi részénél a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt megalapozatlanságra hivatkozott, melyet az elmeorvosszakértői vélemény megállapításaival indítványozott kiegészíteni. S arra is rámutatott, hogy a Kúria BH 2015.30 számú eseti döntésére figyelemmel ez a kiegészítés, minthogy a személyi körülmények tényei nem részei a tényállásnak, nem sérti a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerinti tényálláshoz kötöttséget.

[7] A bűnösségre vont következtetést okszerűnek, a cselekmények minősítését törvényesnek találta.

[8] Egyetértett a bűnösségi körülmények számbavételével, ellenben álláspontja szerint a bíróság nem értékelte kellően a 2020-as elkövetéssel összefüggésben a büntetőeljárás hatálya alatti, ittas elkövetést, valamint azt, hogy a konfliktusok erőszakos rendezési módjai elszaporodtak. Azt is hangsúlyozta, hogy a terheltet az sem tartott vissza a bűncselekmény elkövetésétől, hogy ezzel csökkent az esélye annak, hogy gyermekét maga nevelhesse, s emiatt szükséges vele szemben a középértékhez jobban közelítő szabadságvesztés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás alkalmazása.

[9] Utalt arra is, hogy a járulékos rendelkezések is pontosításra szorulnak, miután az eljárás során dokumentáltan 475.969 forint bűnügyi költség merült fel, az előkészítő ülésről készült jegyzőkönyv ugyanis nem tartalmaz rendelkezést a védői díjjal összefüggésben.

[10] A védő az ügyészi fellebbezésre, illetve annak írásban kifejtett indokaira írásban észrevételeket tett. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. azt fejtette ki, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság kellő részletességgel feltárta és álláspontja szerint az így kiszabott büntetés – álláspontja szerint – a büntetés célját egyértelműen elérte. Arra hivatkozott, hogy a vádlott büntetlen előéletű volt, az eljáró hatóságokkal végig együttműködött, a fogvatartásban töltött idő őt megviselte, arra törekszik, hogy a társadalom hasznos tagjává váljon. Az elkövetés óta eltelt hosszú idő alatti magatartásával is erről tett tanúbizonyságot.

[11] Sérelmezte, hogy törvényi kötelezettségével szemben az ügyészség nem tárta fel az ügyben az enyhítő körülményeket, azt a tárgyaláson egyedül a védelem sorolta fel.

[12] Nem tartotta helytállónak azt az ügyészi álláspontot, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés túl enyhe lenne, ne lenne alkalmas a büntetési célok érvényre juttatására.

[13] A súlyosításra irányuló ügyészségi fellebbezés nem vezetett eredményre.

[14] A vádlott terhére bejelentett fellebbezés kizárólag az 583. § (3) bekezdés a) pontján alapszik, és nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, de a vádlott és a védő sem indítványozta, így a Be. 598. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálásának feltételei fennálltak.

[15] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság Terheltl vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy az ügyészség kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont], a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében kizárólag a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül.

[16] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, és a Be. 606. § (3) bekezdésének 2021. január 1. napjától hatályos szövegére is tekintettel, a bűncselekmények minősítésére is.

[17] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező – szabadságvesztés végrehajtási fokozata, feltételes szabadságra bocsátás, bűnügyi költség stb. – rendelkezéseket is.

[18] Ennek eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett.

[19] Az ítéltábla ugyanakkor megjegyzi, hogy az előkészítő ülés jegyzőkönyvezése maradéktalanul nem felelt meg a Be. 445. § (2) bekezdés a) pontjának, miután az nem tartalmazta az elsőfokú bíróság által hozott valamennyi nem ügydöntő végzést, s nem tényyszerűen utalt arra, hogy az előkészítő ülésen bűnügyi költség nem merült fel. Az ügy irataiból (kiállított utalvány másolata) ugyanis megállapítható, hogy az előkészítő ülésen a védő részére összesen 18.288 forint védői díj megállapításra és utalványozásra került.

[20] Az ítéltábla felhívja a figyelmet arra is, hogy az írásba foglalt ítélet nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 27/A. § (3) és (13) bekezdésében írtaknak, mert annak első oldalán legfelül Magyarország címere nem található, továbbá az indokolás bekezdései sorszámmal nincsenek ellátva.

[21] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) -c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[22] Az elsőfokú ítélet személyi körülményekre vonatkozó része (Be. 561. § (3) bekezdés b) pont), mely nem azonos a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontja szerinti tényállással, így ezen adatokat a kizárólag a tényállással összefüggő Be. 592. §-ában írt megalapozatlansági okok, továbbá a módosításra vonatkozó megkötések nyilvánvalóan nem érintik, kiegészítésre szorul az iratok alapján annyiban, hogy a vádlott nem szenved tudatzavarban, elmebetegségben, értelmi fogyatékoságban, szellemi leépülésben. Diszharmonikus személyiség szerkezetű, pszichopátiás életvezetésű egyén, alkalmazkodási-, beilleszkedési-, kötődési zavarokkal, indulatkezelési problémákkal. Személyiségzavara állapot jellegű, betegség szintet el nem érő és korlátozó tényezőt nem jelent. Nem szenved olyan kóros elmeállapotban, mely kizárná vagy korlátozná büntetőjogi felelősségre vonását. Időszakosan excesszíven fogyaszt alkoholt, annak mértéke azonban a függőségi szintet nem éri el. Szívbetegsége miatt rendszeresen gyógyszert szed.

[23] Az elsőfokú bíróság által a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított, s a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálta, az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, s a cselekmények minősítése is törvényes.

[24] A fellebbviteli főügyészi átirat ugyanakkor helyesen mutatott rá a tényállásban szereplő elírásra, melyet a Be. 453. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság akként

javított ki, hogy a 2. tényállási pontnál a mellkasi sérülés gyógytartamát (elsőfokú ítélet 3. oldal 3. bekezdés) 4-6 hétre helyesbítette.

[25] Terhelt1 vádlott az 1. és 2. pontban írt cselekménynél egyaránt az eszközös bántalmazás során testi sértés okozására irányuló egyenes szándékkal cselekedett, az eredmény tekintetében pedig a használt eszközre, a támadott testtájakra figyelemmel eshetőleges szándék terheli.

[26] A büntetés kiszabása körében irányadó körülmények kisebb mértékben szorulnak pontosításra, így súlyosító tényezőként az életveszélyt okozó testi sértésnél a sérülés közvetlenül életveszélyes volta nem értékelhető, ehelyett a vádlott terhére az szól, hogy a bántalmazása folytán a sértett az életveszélyes sérülésen túl további, nyolc napon belül gyógyuló sérülést is elszenvedett, valamint az ittas állapotban történt elkövetés. Kétségtelenül a terhelt javára kell figyelembe venni betegségét, azonban ennek ténybeli alapját a terhelt személyi körülményeinél is szükséges rögzíteni.

[27] Az enyhítő tényezők mind számukat, mind nyomatékukat tekintve meghaladják a súlyosító körülményeket. Erre, s különösen a büntetlen előéletére, beismerésére, megbánására tekintettel, az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a büntetés nemét és mértékét is.

[28] A vádlott javán mutatkozó enyhítő tényezők túlsúlya folytán az ítéltábla is egyetértett azzal, hogy a halmazati büntetési tételkeret alsó határát egy évvel meghaladó szabadságvesztés szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok eléréséhez, az összhangban áll a büntetéskiszabási elvekkel. E szabadságvesztésnek a Be. 565. § (2) bekezdésére figyelemmel legfeljebb 6 hónappal történő felemelése – a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött hosszabb időt is szem előtt tartva – a büntetési célok fokozottabb érvényesülését nem szolgálja.

[29] Az elsőfokú bíróság törvényesen határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, s helyesen rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáról, s azok jogszabályi alapját is pontosan jelölte meg.

[30] A bűnjelekre, bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés is törvényes, utóbbi esetben ugyanis a rendelkezésre álló iratok, a jegyzőkönyv hiányossága ellenére igazolták az előkészítő ülésen megállapított és utalványozott kirendelt védői díj összegét is.

[31] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, egyben megállapította a vádlott letartóztatásának zárónapját.

Budapest, 2022. január 12.

dr. Magócsi István s.k.

dr. Raczky Katalin s.k.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.153/2021/16-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.198/2021/10. számú végzése folytán 2022. január 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. január 12.

dr. Magócsi István s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

MonczTímea

tisztviselő